

Kontaktforstyrrelser - en kritisk psykologisk analyse.

I gennem den daglige praksis med andre mennesker er det en del af samværet, at man kommer på kant med hinanden, støder hinanden, man bliver uenig, misforstås osv. Ligesom samværet også udfolder sig i gensidige virksomhedsprocesser, hvor man i fællesskab bliver klogere, handler sammen til fælles og andres fordel med mere. Kooperationsforholdene som bærer den daglige praksis kan med andre ord udvikles og udbygges, men kooperationsforholdene kan også stagnere, og enkeltpersoners handlinger forblive enkelthandlinger uden koordination med andres, evt. kan de endda rettes mod andres enkelthandlinger eller mod personerne selv, ligesom de kan rettes mod selve det kooperative rum. Fremfor invitation til øget Kooperation - og dermed udvidet kontrol over egne livsbetingelser gennem fælles handlinger - kommer det til konkurrence om, hvem og hvordan de forhåndendeværende betingelser kan fremmes til ens egen særfordel, og på bekostning af andres, samt til kontroverser om, hvem der i sidste ende råder over selve rummet for handlinger.

I den grad de involveredes interesserne ikke kan bringes derhen, hvor de beriger hinanden, vil der kunne opnås stabilitet gennem diverse former for kompromisser og kompensationer. der indfinder sig en art tjeneste-økonomi, hvor man alene handler uden beregning af ens fremtidige særfordel, og ikke ud fra hvad der tjener sammenhængen, og dermed een selv bedst. Den enkelte kommer dermed på kant med selve sammenhængen, der fremfor at være (del af ens) livsgrundlag, bliver instrument for egne behov, hvor andre mere eller mindre griber forstyrrende ind. Fremfor subjektforhold mellem mennesker er trådt instrumentelle forhold - hvilket kan føres videre i instrumentelle betingelser, når praksissammenhængen indretter sig på at stå til rådighed for de involveredes særinteresser. Eksistensen af ubegrebne eller uovervundne interessekonflikter i praksissammenhængens betingelsesgrundlag kan befordre en overgang til regulation af handlinger gennem kompromisser og kompensationer - med stadig udelukkelse af andre til følge - eller regulationen af handlinger kan temporeret "falde ned" i dette, hvis noget fremmed eller skadevoldende bryder ind i sammenhængen udefra, uden også at blive identificeret som sådan.

Kontaktforstyrrelsesformer.

De allerfleste "komme på kant"-konflikter, hvor den ene siger eller gør noget som en anden bliver såret og skuffet over, finder sted som følge af en tidligere praksis, hvor de involverede allerede har en art udestående med hinanden. Men hvor man nu i en konkret situation mener, at den anden var for grov i sin omtale, for emsig i sin varentagen egen interesse, for lidt imødekommende på at andre også kan have ret, behov osv osv. Det kommer til en kritik af den andens "fylden det hele", "koldhed", "egoisme" mm. Den anden kan svare igen med, at "det passer ikke, man har også ret til at være her, gøre det og det", og at den anden "bare er ude efter een". Der hakkes på hinanden. Og mobning som fænomen træder frem. Mobning er, at en udsat part hele tiden og vedvarende udsættes for egenskabstilskrivninger - på sit handle- og personlighedsplan - der tjener til at nagle, låse, uskadeliggøre eller uddefinere personen som ligeværdigt subjekt i sammenhængen. Der sker en stempling af den anden. Det er om noget en sætten egne interesser igennem på den andens personlige integritets bekostning. En moppet person - en stemplet - vil hen ad vejen lære at det bedste forsvar er et angreb, og sammenhængen overgår nu til en kampzone omhandlende, hvem der kommer først til at bestemme over hvad og hvem.

Set udefra vil alle være lige gode om det. Og sker der en interesseudvikling og -afklaring, vil sammenhængen kunne overgå til en kooperativ sammenhæng igen. Imidlertid kan nogen personer blive ved med at "hænge" i tidligere mobning. De kan ikke frigøre sig fra dét, der er overgået dem, eller de kan tilsyneladende ikke få og opretholde vedvarende positive forhold til andre. De bliver ved med at komme på kant med andre. De beskylder andre for at moppe, være efter een, mens andre beskylder vedkommende for at være enormt grov til at sætte og fremføre egne interesser foran andres. Andre kan stå med den oplevelse, at den person, der påberåber sig moppet, er den person, der hele tiden mopper andre i personens evige forsøg på at fremme egne private interesser.

Det kan - for udredning heraf - være af betydning, at mopning kan finde sted af den part, der ender med at blive moppet af andre. Det har vist sig, at mange børn der er blevet moppet, faktisk selv startede med at "moppe", men uden at det var dét, der var selve hensigten med barnets handlinger. Det kommer i stand som kontaktbesvær, dét at man ikke kan finde stedet for gensidig kontakt eller intersubjektiv forståelse. Som subjekt søger man dette "gensvar" fra verden om een, og i den grad det udebliver må man søge mere og mere hektisk efter hvor så, og denne søgen efter gensidighed - og dermed accept af ens væren i verden, og at denne og een selv er OK - kan selvstændiggøre sig som sit eget formål. Kontakt i denne selvstændiggjorte kontaktform er da først tilstede, når der rent faktisk er enighed, konsensus, om den sag, kontakten etableres omkring. Der ligger et rolle-univers og -pres omkring det, som i den grad kontakten udebliver, mislykkes eller geråder i vanskeligheder, overgår til et konfliktunivers.

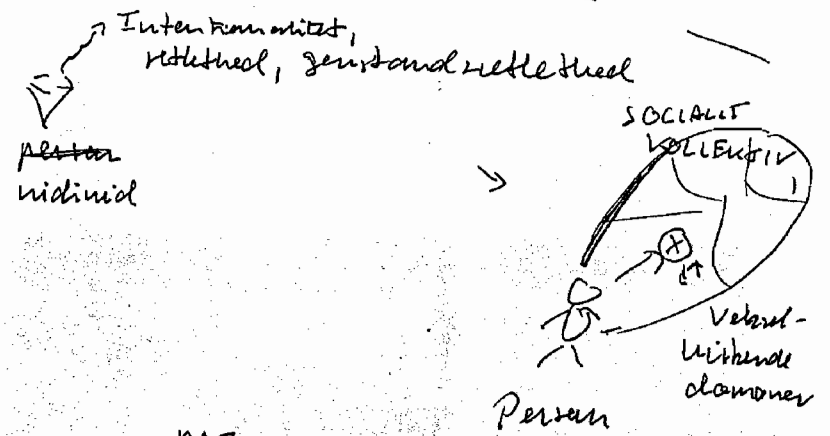
Opsamlende:

Mopning kan skyldes kontaktforstyrrelser, der af den udsatte part lokaliseres som skadevoldende, udraderende eller afstandtagende handlinger hos andre, omend mopningen starter med at komme fra een selv. Andre kan, på den der mopper ved at beskylde andre for at moppe, reagere med mobning: uddefinering af den anden som en nørd.

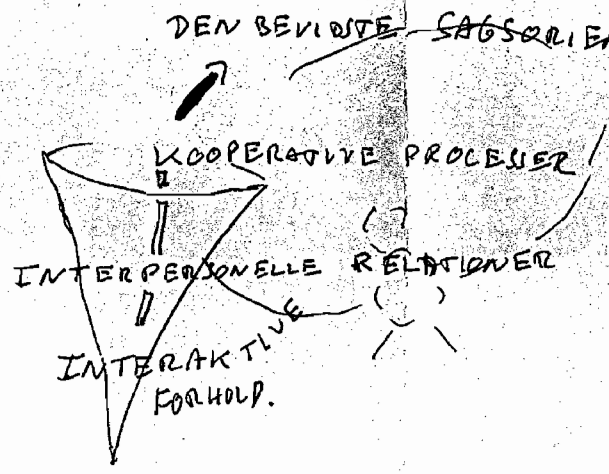
For at bryde den krigszone, der hermed er bygget op, må de involveredes egeninteresser afklares i fællesskab, men da mobning - sat igang udefra, ved manglende mulighed for kontakt, og dermed forstyrret kontakt, eller som følge af en syndebuk-tænkning - også hen ad vejen går ind under huden, må der også selvstændigt tages fat i arenaen for mopning: hvem moppes for hvad. Er personen blevet syndebuk, og for hvad, og hvis interesser tjener dette? Eller har personen kontaktforstyrrelser med sig i sit biografiske bagland, som overlejrer evnen og mulighederne for etablering af subjektforhold?

Kalle 7.november '98

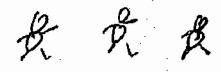
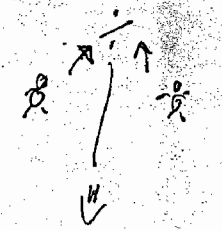
1. Menneskelige forhold

2. Kommunikative former

MENNESKELIG SAMARBEJDE, best af
 DET FELLESE TREDJE

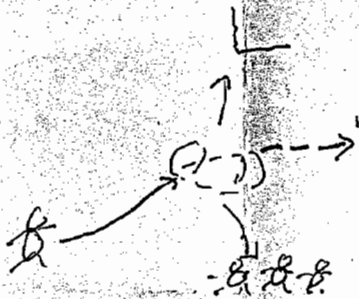
Enhver handlinger = private relationer, udgangsformer.

3. FEJLGREB, INDGREB UDENFRA, TILFÆLDIGHEDER,

KOMMUNIKATIONSFORSTYRELSE

bare det at være i samme rum

Prøb ej at delt sker, men at det ikke samles op.

- Kamme på hoved
 - Berøre / kontakt
 - Træde ind i rummet
 - Agere - taks hold, ~ per plads
Uline ved i
konkret.
- ting: adlyst
person: stude

- Blive herom (sige) skuffet.
- Reagere med (naget samlet bevæger een)

My et sted: "Påmindelse" læver energi at orientere sig, mulig = andre mennesker bliver forstyrret

Q: Køer på hinanden

→ til det, men kun en bevæge starte